

Národní divadlo v Praze v době nacistické okupace: Přední divadelní scéna mezi útlakem a odporem (historicko-sociologická analýza)

ABSTRAKT

Předkládaná disertační práce, s využitím historicko-sociologické analýzy, popisuje a vysvětluje postavení, reakce a působnost Národního divadla v Praze, v době jednoho z nejtěžších období našich novodobých dějin, okupaci nacistickým Německem, v době tzv. Protektorátu Čechy a Morava (1939–1945), kdy s pomocí svých uměleckých prostředků, hodnot a interpretačním snažením uměleckého souboru, se tato vrcholná kulturní instituce snažila hájit právo naší společnosti na svou vlastní kulturu, na svou vlastní existenci.

Hlavním cílem je analyzovat způsoby a prostředky, pomocí kterých Národní divadlo v Praze reagovalo a spolu se svým publikem čelilo krizovým situacím, způsobeným nacistickou okupací. Jedním z klíčových faktorů v tomto procesu bylo chování divadelních umělců, ve kterém mnozí poukazovali velkou míru statečnosti a ochoty riskovat nejenom své pracovní postavení, nýbrž mnohdy i svůj život, aby dokázali naši společnost vést, ukazovat cestu vedoucí k odhodlání nevzdávat se své národní suverenity.

Národní divadlo v Praze se mělo stát nástrojem, pomocí kterého se nacisté snažili pod velkým tlakem realizovat svou kulturní politiku, směřující k ovládnutí našeho národa a k přijetí nacistických zásad kulturního života. S využitím dramaturgických možností a svých uměleckých osobností bojovalo do posledního dne existence Protektorátu Čechy a Morava proti snahám nacistů zneužít tuto národní, vrcholnou instituci pro svůj cíl, k přeměně našeho suverénního státu v součást velkoněmecké říše.

KLÍČOVÁ SLOVA

divadlo, dramaturgie, divadelní soubory, kulturní politika, cenzura, ideologie, nacismus, rasismus, odboj, identita, germanizace